

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 63. Carmelitani tam mitigati quam reformati Scriptores hoc anno mortui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII.
A. C. 1622.

§. LXIII.

Carmelitani tam mitigati quam reformati Scriptores hoc anno mortui.

Pinotheca I. Proxime Societatis Scriptoribus accensendus venit Joannes Antonius
Jan. Nic. censendus venit Joannes Antonius
Erythr. Bovius de Jesuitis ob favorem singularem, & de Carmelitano Ordine ob indefessum laborem bene meritus. Hic
Aubert. Mir. natione Italus, ac patria Novariensis
l. c. Mediolani apud Patres Jesuitas Philosophiam, & Theologiam tam celebri profectu hauserat, ut nondum expleto
Ughel. Ital. Theologici Doctoris laurea decoratus esset, unde haud mirum, quod ad Societatem non tam petens, quam petitus fuerit assumptus, ubi itidem doctrinas, quæ tum apud hujus Instituti Viros characteristicæ erant, liberaliter hauserat: tandem vero relicta Societate Astæ Professionem Religiosos inter Carmelitas emisit, ac Mediolani, Neapoli & demum postea Romæ in Collegio Transpontino Studiorum Regens, demum vero in Romana Sapientiæ Academia publicus Metaphysices Professor, necnon Sacræ Congregationis Indicis Consultor renuntiabatur, ab omnibus eruditis Viris maximo in honore habitus, præcipue vero ab Aloysio
Sacr. tom. I.
Thuan. l. 5.
Hist. Henao in Eventil.
3. n. 13.
Hist. Congreg. l. 4. cap. 32.
Car-

Cardinale Capponio, qui Bovium in-
 ter tot alios omni scientiarum genere
 excultissimos Doctores unicum selege-
 rat, ut ipso Magistro Theologica ar-
 cana, quæ antea labiis primoribus gu-
 staverat, penitus exhauriret. Ferve-
 bat eo tempore acris Dominicanos in-
 ter & Jesuitas contentio circa Gratia
 efficaciam; erigebatur ad hujus litis
 discussionem Cardinalium & Consulto-
 rum Congregatio, ad quam præter a-
 lios etiam Bovius a Clemente VIII.
 Consultor renunciatur: Ibidem singu-
 laria pristini affectus, suæque doctrinæ,
 qua in Societate imbutus erat, speci-
 mina edidit; quamvis enim omnes fer-
 me ceteri Consultores & Theologi Mo-
 linistica dogmata proscripserant, ipse
 tamen semper hujus Auctoris pro-
 positiones vel omnino ab omni errore
 vindicabat, vel si eum veritatis pon-
 dus nimis aperte premeret, saltem uti
 probabiles defendere nitebatur: quo-
 circa ipse unacum Plumbino ab ea
 consultatione, in qua in prioribus Con-
 gregationibus acta & decreta, ceteris
 omnibus Censoribus recognoscenda
 exhibebantur, jussu summi Ponti-
 ficis fuit exclusus. Nec tamen inde
 territus, cum Clementis VIII. volun-
 tas propenso in Dominicanorum
 sententiam animo fereretur, Bo-
 vius

Sæc. XVII.

A. C. 1622.

Sæc. XVII. A. C. 1622. *vius magis, quam quisquam alius, properantis cursum retinuit, flititque rationibus multis, ne pro Dominicanis Papa sententiam diceret, uti Miræus, & Janus Nicius testantur. Sedente autem Paulo V. Bovius ad eundem epistolam dedit, in qua suam de finienda Auxiliorum controversia sententiam a ceteris Censoribus dissonam edixit, ac specialem, ad cuius tenorem Pontificis Bulla conciperetur, ideam adumbravit: Præcipue vero Pauli V. gratiam conciliabat, fervente ipsius cum Venetis dissidio; tum enim contra Paulum Sarpium acriter calamum stringens, annotationes sex partibus distinctas ad censuram Pauli V. contra Rempublicam Venetam unacum sua responsione ad ejusdem Sarpii considerations edidit, tanto Pontificis applausu, ut Bovius recusata Purpura, quam ei Papa obtulerat, Melphitensis Ecclesiæ Episcopus anno 1607. die 29. Jan. nominaretur, ubi etiam die duodecima Augusti pia morte sublatus est, in Cathedrali sua Ecclesia sepultus: Scripsit insuper septem suffragia Romæ in primo examine oblata in favorem Molinæ. Edidit etiam epistolam ad Paulum Rocca adversus epistolas, quas Serenissimus Venetorum Dux, & Senatus ad populum suæ Reipublicæ scripserunt. Exstant*

stant quoque Opera Theologica Joannis de Baccone ab eo notis illustrata Sæc. XVII.
A. C. 1622,
præter *Historiam Melphitensis Ecclesiæ ad S. Mariam de Martyribus*. Denique ex Hispanico in Italicum idioma *Disciplinam Regularem P. Hieronymi Gratiani*, superiorum jussu transtulit, *eximio*, inquit Nicius, *animi demissionis exemplo*, quia cum in acri atque attenta rerum maximarum meditatione defixus hæreret, ad hanc humilitatem descendit, quo iis rem gratam faceret, qui ardentioris vitæ studio flagrant. Asservantur adhuc in Romanis scriniis nondum edita ejusdem commentaria in Universam Philosophiam præter tractatum de speculorum admirabili virtute: Ejus exequiis oratione funebri parentabat Neapoli Emanuel Thesaurus Jesuita.

Ex Carmelitis Excalceatis in spirituale Religionis suæ augmentum & honorem ingenii sui dotes egregie exercuit P. Simon a S. Paulo Natione Etruscus, patria Volateranus, qui ex Artibus Medicæ Professore Romæ celebratissimo Carmelita factus, ac ferventissimus Regularis disciplinæ cultor effectus, postquam omnibus honorificis Ordinis sui officiis ingenti cum laude & proventu functus erat, Mediolani die sexta Septembris miraculis clarus obiit: Scripsit I. æstimatissimum opus

Hist. Eccles. Tom. LVII. Pp ds

Sæc. XVII. de Reformatione hominis. II. Scrutinium spirituale. III. Disciplinam claustralem. IV. Horas pomeridianas. V. Instructionem ad cognoscendum, quinam vocentur ad statum Religiosum? VI. Sententias spirituales, præter alia plura opuscula, quæ suo calamo conscripta reliquit.

Huic accensendus venit Dionysius a Matre Dei natione Aquitanus ex illustrissima Machanamensium Dynastarum prosapia ortus, qui Genuæ S. Theresiæ institutum professus, ac plurimum in Galliis conventuum fundator extitit, ac tandem revelationibus, apparitionibus, vitæ sanctitate aliisque virtutibus clarus, die vigesima secunda Novembris Avenione decessit. Scripsit I. Homilias de SS. Eucharistia II. Discursum Theologicum de visionibus, & revelationibus, divinisque locutionibus. III. Tractatum, cui titulus: *Amor veritatis* contra vanas vocum novitates: Ex variis quoque linguis alia opuscula Gallice reddidit.

Locum pariter inter Scriptores Ecclesiasticos sibi vindicat P. Joannes Antonius Perrotus S. Theologiæ Doctor & in Taurinensi Academia Sacrarum literarum publicus Interpes, ac Professor, qui non modo suis, sed & exteris ob eminentis religionis gratiam
sum-

summe charus, & in veneratione habitus, cum hebraici idiomatis esset peritissimus, multos hebræos convicit, pluresque hæreticos ad Ecclesiæ gremium reduxit, tandem vero in Taurinensi Carmelo suo mortalitatem exiit, postquam ibidem typis ediderat sequentes Libros I. Declarationes S. Scripturæ secundum sensum hebraicæ linguæ. II. Sermones de S. Syndone. III. Hieroglyphicam relationem faustissimi auspicii Sabaudicæ Domus. IV. Testamentum Tobicæ. V. Quæstiones controversiarum. VI. Panegyricum in inauguratione Cardinalis Mauritii Sabaudi. VII. Theologicarum quæstionum viam præter quamplurimos libellos Asceticos, & vitam S. Basilii Magni.

Sæc. XVII.
A. C. 1622.

§. LXIV.

*Conradi Vorstii, Valentini Smalcii,
& Joannis Randal interitus.*

Non pauci ex Calvinii & Lutheri sectis, qui eruditis suis lucubrationibus sibi famam conciliabant, hoc anno decessere: Ad hos primo referimus Conradum Vorstium patria Coloniensem. Hic a Patre suo Calvinianæ sectæ addictissimo Bedbergam, ac inde Düffeldorpium missus, politionibus literis egregiam navabat operam: postea

*Bælius in
Diction.*

*Freher. in
Theatr.*

Part. I.

sect. 3. Epist.

Remonstr.

Opera Reg.

Jacob I.

*Protest. An-
tiv. p. 165.*

Hornii Hist.

Escl. p. 374.

Pp 2

Colo-